

rega je došla rešitev, ki se je brala faranom 16. t. m. Iz nje poizvemo sledeče:

„Škofijstvo ne more in ne sme trpeti, da bi se sveti časi in godi, posebno pa boguslužna opravila na tak način oskrunjevala. Močno toraj obžaluje imenovane nerednosti in jih glasno obsodi; ob enem pa tudi naročuje, da se na prihodnji god sv. Barbare, ako bi se še prosilo, od farnega urada cerkvena slovesnost knapom le pod tem pogojem sme dovoliti, ako predniki knapov častno besedo zastavijo, da ne bo godbe, ne v cerkvi, ne pri pojedini in da se knapi rano in mirno razidejo.

Sicer se ne sme več v tem letu cerkvena slovesnost za knape obhajati; ako se pa dana beseda ne drži, je cerkvena slovesnost za knape za vselej prepovedana.

Slovesnost sv. Barbare ima za knape resen pomen — opominja jih živo na vedno smrtno nevarnost — je glasna prošnja za srečno zadnjo uro — zato se pa naj v tem duhu obbaja, ali celo opusti.

Vsak dober farman pravi k tej rešitvi: Prav tako“.

Iz celjske okolice. (Poslano). Letos je silno veliko snega padlo. Sneg pa zadržava in moti vožnjo po okr. in drugih cestah. Ker okr. zastop celjski silno veliko denarja pozoblje za cestne stroške, prašamo zakaj ni dal odkar veliki sneg leži — še niti enkrat ne snežnega pluga po okr. cestah vlačiti; in kako je to, da cestarji ne odmečejo ob cestah snega? Postava vsaj veleva to.

Ako pa okr. zastop tega ne spozna za svojo dolžnost, zakaj tega ne zapove srenjam?

Pri okr. cestah je veliko popravil, ki davkeplačitelje grozno veliko denarja stanejo. Kako to, da ni nikdar slišati, da bi se posipovanje cest, popraviljanje mostov itd. po očitni dražbi oddavalo, ampak se to vse „pod rokoj“ prijateljsko poravnava? Slišal sem na lastna ušesa, kako se je kmet bahal, da ima okr. zastop samo zato rad, ker si pri njem veliko zasluži. To je vendar dosti liberalno. Radovednež celjske okolice.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Dunajski ministri so se z gosposko zbornico nekoliko sprli, ker se ta boji, da nebi oni Magjarom celi Avstriji na škodo dovolili vsega, kar zahtevajo; boji se tudi, da nebi zavolj Magjarov mi morali še večje davke plačevati. Ministri pa hočejo sedaj vse do 20. febr. zavleči in do 15. sept. z Magjari novo nagodbo skleniti in tako državni zbor v privoljenje prisiliti češ, da je vse že dognano, ki se predružačiti ne da. Mogoče je, da nastavaški ministri tako mislijo in da se jim vse tako posreči, — a mogoče je tudi, da prisiljeni odstopijo in ž njimi vsa ustavoverska stranka pade, kar bi res najbolje bilo. Državni zbor bo bagatelno ravnanje pri sodnijah do 50 fl. terjatve raztegnil; tudi namisli srenjam pobiranje

dač naložiti. No no, le vse naložite na kmeta: delo, vojaščino, davke, policijo in naposled vse kancelijske in druge pisarije s pobiranjem davkov vred! Čemu pa tedaj 90 milijonov na uradništva izdajamo? Nek čudak je nasvetoval, naj se šolska mlajina zraven „turnanja“ in drugega hlače trganja še vadi: eksercirati, a zbornica je prismuknjeni nasvet zavrgla. Hrvati so čedalje bolj hudi na Magjare, ker jim ti branijo železnico staviti po vojaški granici. Pri Vugrovcu blizo Zagreba se je te dni 300 kmetov uprlo 8 žandarjem, ki so izterjevali zaostale davke; 4 kmetje so obležali mrtvi in 5 je hudo ranjenih.

Vnanje države. Rusi so velik kos zemlje v Aziji vzeli Japancem in ga pridjali svojemu carstvu. Prusi si prizadevajo nas naščuvati zoper Ruse; ponujajo nam zvezo z Nemčijo in z Angležko zoper Rusijo. Bog nas varuj ove pruske zanjke! Povsod sedaj vlade pravijo, da bo letos mir ohranjen, povsod orožanje tajijo, čeravno se povsod na vojsko pripravljajo. Karlisti so Katalonijo, kder so bili lani premagani, zopet zasedli s 7000 možmi. Angleži nameravajo, če pride do delitve v Turčiji, zasesti veliki otok Kreta blizo sueškega kanala ter s Prusi vred Avstriji svetujejo naj se ta polasti Bosne, Srbije in Hercegovine a ob enem nemško-avstrijske dežele z Dunajem, Gradcem in Ljubljano vred meni nič tebi nič pusti Prusom! Angleži so še vedno stare kramarske duše!

Jugoslavjanska vojska zoper Turka.

Hrabri hercegovinske vstaši so 18.—20. jan. Turke pri Radovanu hudo natepli; padlo je 500 Turkov, pa tudi vstaši so zgubili mnogo ljudi, med njimi junaškega vojvodo Maksima Bačevića, ki se je bojeval v 14 bitkah. Tudi v Bosni bili so Kristijani srečni pod poveljem Hubmajerjevim. Turki bili so premagani. Sicer pa se Turki silno orožajo; naročili so novih 200 Kruppovih kanonov. Pri Ruščuku in ob srbski meji kupičijo mnogo vojske in streljiva. Srbska skupščina je za orožanje dovolila 10 milijonov pijastrov.

Za poduk in kratek čas.

Freimavrerji, sedanji antikristi.

Od kod so freimavrerji? *)

II.

J. S. O začetku freimavrerjev se med njimi samimi nabajajo jako različna in čudna mnenja. Freimavrerski red, trdijo nekteri, je tako star, kakor svet: Adam je bil prvi freimavrer. Zato freimavrerji med seboj leta štejejo od stvarjenja sveta in ne od Kristusovega rojstva. Drugi mislijo, da je začetek freimavrerjev iskati v časih Noeta, stavbarja znane barke pred vesoljnim potopom, ali v časih Salomona, stavitelja slovitega judovskega tempeljna.

*) Dalje od l. l. str. 255, št. 31.

Spet drugi iščejo njihov začetek med zidarji egip-
tovskih piramid, v grških tajnih družbah (miste-
rijah) ali v viteškem redu templarjev srednjega
veka. Vsako teh mnenj podpirajo z bosimi prav-
ljicami, izmed katerih za izgled omenim tukaj samo
dve. —

Početek freimavrerjev od Noeta se v njih-
vih abecednikih tako izvaja: Bog je pri Noetu dal
pred potopom tri zapovedi, in po potopu tri. Po-
potopne zapovedi se glasijo: 1. Svet je za ljudi
stvarjen, zato ga zavživajte; 2. Varujte se kri pre-
livati; 3. Krvi ne zavživajte.

Veliko imenitnije od teh pa so tri predpo-
topne zapovedi, ohranjene samo med freimavrerji,
ki se ž njihovim razlaganjem tako glasijo: 1. Zi-
dajte barko (ložo); 2. Pričakujte v barki veliko
sodbo božjo (čakajte, dokler se zdaj obstoječi kr-
ščanski red človeštva ne zruši); 3. Po potopu ob-
ljudite zemljo (po zrušenju krščanskega reda po
svoji volji vravnajte človeško družbo). Ali niso
v freimavrerškem smislu to čudne zapovedi? In te
zapovedi so neki le freimavrerji dobili in ohranili
za Noetom, ki je živel po potopu kot pravi Noa-
hit, kar je bilo tudi prvotno ime freimavrerjev.

Pravljica, po kateri bi nastali freimavrerji iz
viteškega reda templarjev se pripoveduje v nekem
pismu, izdanem po loži „orientu“ v Brüsselju k
veči časti svetovnega mojstra v letu prave luči
5838. (1838.), ki se bistveno tako glasi: Vsak
freimavrer vé iz slišane poduka in iz znamenj,
obešenih v naših tempeljnih, da prihaja naš red
ali bratovščina od templarjev, iz svetlega velikega
mojstra Jakoba Molay-a. Vsak brat tudi vé, da
je templarje veliki Saladin ob koncu 12. stoletja
iz Palestine pregnal. Čeravno so tedaj to deželo
Mohamedanci posedli, pridobili so si vendar tem-
plarji po svojem modrem obnašanju ondi nekatere
zavode, da so lahko tiste brate pod streho jemali,
ki so iz zapadnih dežel prihajali h grobu odreš-
nikovem. Dokler je bil mir med Mohamedanci in
križniki, vrel so templarji od vseh strani v Jeru-
zalem. Po svojih prijateljskih in gostoljubnih raz-
merah z orientalci (prebivalci jutrovih dežel) pri-
dobili so si lahko natančno znanje starih arabskih
poročil. In po teh so se rešili zmote, v kateri so
mnogo stoletij tavale zapadne dežele, ter so spoz-
nali, da je fanatizem Evropo zapletel v krivičen
boj in da je vera na grob odrešnikov v Jeruza-
lemu prazna basen, na katero so papeži svojo moč
postavili. Vse to so spoznali iz sv. pisma, korana
in iz arabskih poročil. To so prinesli poznej v
Evropo, kder je njihov red rasel po številu in
moči. A njihovi nauki so vznemirili trinoge in
duhovščino. Viksi Jakob Molay je bil ob glavo
djan in veliko drugih ž njim, nekteri pa so ušli,
ter čvrsto zidali tempelj svetovnega mojstra in se
vojskovali v zavetju svojih cehov in obertnijskih
podvzetij proti fevdalnemu robstvu. Po Francoskem
Nemškem, Angleškem in Italijanskem so postali
strah velikim posestnikom in duhovništvu. Da bi

se pred njimi zavarovali, združili so se kot kam-
noseki in svobodni zidarji, ter vpeljali novicijaj,
da bi vsakega stanovitnost in molčečnost spoznali,
preden bi ga sprejeli. Po nekterih neprevidno
sprejetih plemenitajih in duhovnikih se je redovni
duh popačil, pa k sreči se je spet kmalu popravil.

Takih in enakih lažljivih, krivoverskih zmot
polnih pravljic imajo freimavrerji brez števila, da
bi svoj pravi početek in namen zakrivali, ter
nevedne, nič hudega sluteče, brate motili.

(Nastavek prih.)

Smešničar 5. Neko večer, ko „zdrava
Marija“ zvoni, gresta po nekem trgu č. g. fajmo-
šter in prijatelj okrajni sodnik, ki je bil plešaste
glave. — Fajmošter se — seveda — odkrijejo in
molijo „zdrava Marija“, sodnik se pa ne odkrije.
Fajmošter mu rečejo: „Kaj ne slišiš zvoniti?“ —
Sodnik: „Slišim, toda človek se lahko prehladi in
lasé zgubi.“ — Fajmošter: „Po tem takem si
pač ti mnogokrat moral razoglav moliti!“ U.

Razne stvari.

(Milodari za hercegovinske in bosenske rodbine)
G. prof. Jap. Majciger 5 fl., g. župnik Jaklič in
farmani v Špitaliču 5 fl.; neimenovan od sv. Jurja
2 fl. Prenesek 87 gold. 45 kr., skupaj 99 gold.
45 kr.

(Imena dariteljev bos. in herc. rodbinam v
Središču): Č. g. Albin Schwinger, župnik 1 gld.,
M. Slekovec, kaplan 3 gld., Jan. Kočever, župan
3 gld., And. Sanjkovič, c. k. poštar 1 gld., Mi-
hael Pintarič, organist, 1 fl., Mat. Sodec, gostil-
ničar 1 fl., tržana Mat. Vuk 50 kr. in And. Os-
vald, 40 kr. Skupaj 9 fl. 90 kr.

Maks Robič.

(Ljutomerska čitalnica) ima na svečnico 2.
febr. občni zbor v gostilnici G. Vavpotiča ob
3 uri popoldne. Dnevni red obsega: 1. Nagovor
predsednika; 2. Poročilo tajnikovo; 3. Poročilo
blagajnikovo; 4. Posvetovanje o delovanju društva;
in razne nasvete družabnikov; 5. Volitev odbora;
6. Govor g. Kukoveca o kletarstvu. Vabijo
se najljubneje vsi gg. družabniki v Ljutomeru
in v okolici, pa tudi drugi domoljubi in vinograd-
niki, katere utegne zanimivati posebno govor o
kletarstvu.

(Kat. pol. društvo) v Slovenjgradu ima na
Svečnico popoldne ob 1/2 3 uri zbor. Vse ude vabi
Odbor.

(Razglas). Vsled sklepa nadzornega sveto-
valstva okrajne založnice v Ljutomeru registrirano
društvo z neomejeno zavezo od 17. okt. 1875. bode
taisto plačevalo za vse vloge pri njej 6 1/2 % obre-
sti na leto od 1. marca tega leta počenši.

J. Kukovec, predsednik.

Matj. Zemljič, denarničar.

Jože Gomilšak, preglednik.